

Budapest, 1910. augusztus 29. – Budapest, 1994. augusztus 1.

Apja vasesztergályos, majd a Láng Gépgyárban üzemvezető volt. Hat elemi elvégzése után két évig a Kender-, Juta- és Textilipari Rt.-nél dolgozott, majd kitanulta a vasesztergályos szakmát. Inas éveit 1924-től 1927-ig a Magyar–Belga Rt.-nél töltötte. 1928-tól a Magyar Acélárugyárban, a Szenes Ignác Csavar- és Vasárugyárban, a Textilipari Gépgyárban és más üzemekben dolgozott. 1928-ban kapcsolódott be a munkásmozgalomba, mint a vasasszakszervezet tagja. Belépett a Vági-féle MSZMP-be, 1928-ban az illegális Kommunisták Magyarországi Pártja tagja lett. Terjesztőként kapcsolatot tartott a 100%-nak, a párt legális folyóiratának körével. A Vörös Segély számára gyűjtést végzett. Eljárt a Természetbarátok Turista Egyesületébe. 1930-ban a szeptemberi tüntetés után néhány hétre letartóztatták, majd rendőri felügyelet alá helyezték. 1938–1939-ben részt vett az Országos Ifjúsági Bizottság munkájában. 1940-ben illegális kommunista tevékenységért ismét őrizetbe vették, és másfél évre elítélték, amit a Conti utcai, később a Margit körúti fegyházban töltött le. 1941 júniusában szabadult. 1942 áprilisában a hírhedt 401-es különleges munkásszázaddal kivitték a frontra, 1943-ban átszökött a szovjet csapatokhoz. Elvégezte a krasznogorszki partizániskolát, majd 1944 januárjában a Nyugat-Ukrajnában harcoló Fjodorov-partizánegységhez került. A Vörös Hadsereg megérkezése után frontpropagandára osztották be a I. Ukrán Frontnál. 1944 novemberében lépett magyar földre, ekkor az I. Ukrán Front politikai főcsoportfőnökségére rendelték. 1945. március 24-én szerelt le. 1945 áprilisától Ózdon a Magyar Kommunista Párt városi titkára, s egyidejűleg a Nógrádi Sándor vezette északi területi bizottság tagja lett, 1945. augusztus-szeptemberben az MKP miskolci tömegszervezője, majd kádervezető. 1945. június 24-én Ózd képviseletében került be az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. 1945. novembertől 1949-ig pótképviselő. 1946. februárban Budapestre helyezték, és 1951-ig az MKP, illetve az MDP KV Párt-és Tömegszervezetek Osztályán dolgozott, mint bányavidéki instruktor, főinstruktor, majd a tanácsok alosztály vezetője. 1951. augusztustól 1953. áprilisig az MDP Komárom megyei pártbizottságának első titkári tisztét töltötte be. Ez idő alatt Tatabányán leérettségizett. 1953–1954-ben egyéves pártiskolát végzett. 1954 júniusában került a Külügyminisztériumba, 1956 júniusáig a minisztérium igazgatási osztályát vezette. 1956. április 18-án kinevezték Magyarország phenjani nagykövetévé. Júniusban foglalta el állomáshelyét. 1960-ban levelező tagozaton az ELTE Állam- és Jogtudományi Karán diplomát szerzett. 1961 júniusában hazarendelték, néhány hónapig a Külügyminisztérium politikai osztályát vezette. 1961. október 25. és 1963. február 21. között belgrádi, 1963. február 21-étől 1966. október 11-ig szófiai nagykövet volt. 1966-tól 1974-ig, nyugdíjazásáig ismét a Külügyminisztériumban dolgozott, az igazgatási főosztály helyettes vezetőjeként, majd vezetőjeként. 1974. szeptember 30-án helyezték nyugállományba. 1989 után is tagja maradt az MSZMP-nek és a Magyar Ellenállók és Antifasiszták Szövetségének.